

พระราชกฤษฎีกา

ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ที่ได้หวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์แก่กิจการรถไฟ ในท้องที่ ตำบลปากเพรียว อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี

W.A. bathoo

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลบังจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณะสมบัติของ แผ่นดินที่ได้หวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์แก่กิจการรถไฟ ในท้องที่ตำบล ปากเพรียว อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งธรรมนูญการปกครอง ราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ และมาตรา ๘ วรรคสอง (๒) แห่ง

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ประมวลกฎหมายที่ดิน ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณา โปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎิกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาถอน สภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ได้หวงห้ามไว้เพื่อ ประโยชน์แก่กิจการรถไฟ ในท้องที่ตำบลปากเพรียว อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๕๒๑ "

มาตรา 🖢 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

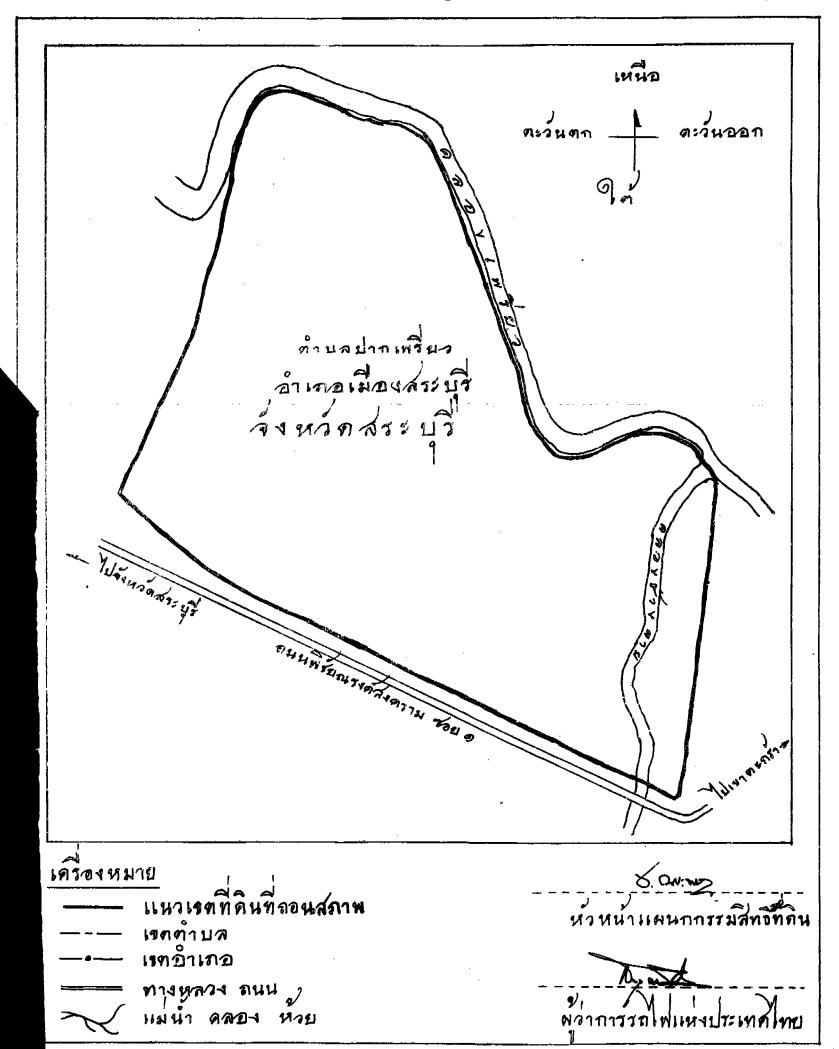
มาตรา ๓ ให้ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ ได้หวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์แก่กิจการรถไฟ ในท้องที่ตำบลปากเพรียว อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ำย พระราชกฤษฎกาน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทุรวงคมนาคมและรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหตระกิตย์ รองนายกรัฐมนตรี แผนที่ท้ายพระ ราชกฤษฎีกา ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ได้ หางห้ามไว้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการรถไฟ ในท้องที่ ตำบล ปากเพิรยา อำเภอเมืองสระบุรี จังหาดสระบุรี พ.ศ. โขติพอ

มาตราส่วน ๑: ๔๐๐๐

หมายเหตุ:— เหตุผลในการใช้ประกาศพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ ตามที่ได้
มีการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดินในท้องที่ตำบลปาก
เพรียว อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๔๘๒ เพื่อประโยชน์แก่
กิจการของกรมรถไฟในการผลิตศิลานั้น บัดนี้ การรถไฟแห่งประเทศไทยได้เลิก
กิจการผลิตศิลา ณ ที่แห่งนี้แล้ว จึงหมดความจำเป็นที่จะใช้ที่ดินแปลงนี้ต่อไป
สมควรถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ได้หวงห้ามไว้เพื่อ
ประโยชน์แก่กิจการของกรมรถไฟดังกล่าวเสีย เพื่อให้กรมที่ดินเข้าไปเป็น
เจ้าหน้าที่ดูแลและจัดสรรที่ดินนั้นให้แก่ราษฎร จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกา